

Brunhilde

Ruud van der Heijden

De bakker bij ons op de hoek die was niet te benijden
Kreeg zeuven kinderen aan z'n broek en 't waren allemaal meiden
Ik help de bakker en z'n vrouw met allerhande klussen
En niet omdat 'k van bakken hou; maar wel van een der zussen

**Brunhilde van de bakker is m'n grote ideaal
Daar lig ik 's nachts van wakker; want het is m'n zonnestraal
De heerlijkste kadetjes uit haar vaders bakkerij
de fijnste pistoletjes zijn maar half zo zacht als zij**

Ik sjouw me zowat uit de naad en ben er altijd bezig
Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat meld ik me daar aanwezig
Ik frommel folders over brood in alle brievenbussen
Ik ploeter als 'n idioot alleen voor een der zussen. Brunhilde

En op het einde van de week dan krijg ik van de bakker
'n Knaak en 'n mislukte cake voor 'n hele week gejakker
Maar 's maandags sta ik weer gereed, m'n vuur is niet te blussen
Ik werk me volop in het zweet voor een der zeven zussen. Brunhilde

Maar of er ooit 'n end aan komt, ik durf haar niet te vragen
En loop ik op 't lest gekromd en zonder ooit te klagen;
maar toch nog met 'n hart vol hoop dat ik haar ooit mag kussen
Ik poets, ik bak, ik ren, ik loop alleen voor een der zussen. Brunhilde